

քու թիւնր : Մենք կ'ուզենք որ օտարները մեզ մշարդեն : քոյց յարգուելու համար պէտք է որ արժանի ըլլանք յարգանքի : ուսպէս վաւարելով հանդէպ Զէյթունի , մեզ յարգանքի անարժան կարգուցած կ'ըլլանք :

Ջանանք գէթ այժմ թէպէտ ո'ւշ, — դարմանել մեր յանդանքը, սրբել մեր ճակտէն այս ունեւորներ արտաքին Պետք է որ Զէյթունի որ րիբուն ի նպաստ բացուած հանգանակու թիւնէն ձեռնալ գումար մը այնքան կարեւոր, որ հնարաւոր ըլլայ անով ոչ միայն որ րանոց մը հաստատել այնտեղ, այլ եւ հիւանդանոց մը : Հիւանդանոց ու որքանոց հաստատելը «քաղաքական» գործ մը ընել չէ, թուրք կառավարութիւնը արգելք յարուցանելու ու եւ իրաւունք չի կրնար ունենալ : նոյն իսկ եթէ արգելք յարուցանել ուզէր, եւրոպական տէրութիւնները, — որոնք 1895ի Զէյթունի հաշտութեան գաւազնիքը վաւարացնելով իրենց մասնաւոր պետականութեան տակ առին Զէյթունը, — վստահարար պիտի օգնեն մեզի որպէսզի այդ ծրարքը իրաւորութիւն ուրիմն առանց ու եւ վարանման թողոր դասակարգի Հայերը պարտաւոր են մնալ : նակցի այս նախաձեռնութեան, — իմով քանի մը Զէյթունցի պատանիներ եւրոպականութիւն , գինեգործութիւն եւ կաշեգործութիւն սորվելու համար» եւրոպա զրկելու գաղափարին , դոր կ'առաջարկէ «Զէյթունցի» , առի շատ զլւարաւ կրնայ իրականանալ : մեր հարուստներէն — մանաւանդ Ռուսահայ — կան շատեր որ աղքատ ուսանողներ եւրոպական համալսարաններ կը զրկեն իրենց օգնութեամբ , արդ ոչ մէկ հայ ուսանող այնքան արժանի չէ օգնութեան , որքան Զէյթունցի պատանիները : մեր հայ հարուստները կրնան անմիջապէս նկատողութեան առնել այս կէտը, եւ իրենց պարտքը կատարել : «Եւրոպայի հայ Ուսանողաց Միութիւն»ն այլ կրնայ , եւ պարտի, այս խնդրոյն վրայ ուշադրութիւն դարձնել եւ իր աջակցութիւնը նուիրել այս գործին :

Ապուհան մը «հրէշ» անուանելով մեր խիղճը թիթիկ ցուցած շինք ըլլար : Ամբողջ հայ ազգը ԱՊՊԻժԱՆԻՆ ՀԱՒԱՍԱՐԱՄԻ Կ'ԸԼԱՅ, եթէ շարունակէ իր անտարբերութեանը մէջ յամենալ հանդէպ Զէյթունին, որովհետեւ պարագաներ կան ուր անտարբերութիւնը այնքան ոճիւրդործ է որքան դաւաճանութիւնը :

ԱՐՇԱԿ ԶՊԱՆԵԱՆ

ԱՍՏՂԸ

— 0 —

վառարանին դէմը նստած առանձին,

— Վշտի հընոց ես ալ, անոր մըտերիմ : —
Երբ խօլ փախուածը կը զիտեմ վառ բոցին ,
Հոգի ոյգ թըռելքը կը յիշեմ, եղբա՛յր իմ :

Երբ, մըտածկոտ, կուգամ նըստիլ ծովուն զէմ,
Որ խառնուի մորմոքս անոր ծըփանքին ,
Ուրեաններուն փշրելիլ կը զիտեմ ,
Եւ փշրտմը կը յիշեմ, ա՛խ քու կեանքին :

Վերջալոյսէն ըստփախք մը կը յուսամ .
Բայց կը մարել անոր անուշ շողն ալ շուտ .
Երբ կը քաշուի կ'երթայ արեւը փարթամ,
Եւ կը յիշեմ մարիլը քու աշքերոզ :

Արեւին տեղ՝ աստղեր հիմա կը փայլին
Երկընթին աւա կամարին վրայ անասման .
Կը հիւսնամ սա մէկուն քաղցրը ցոլքին :
Աստուած, կ'ըսեմ, այդ բոցն եղբորս է նման :

Հոգի՛դ է ան անշուշտ, եղբա՛յր , որ իրեն
Կը քաշէ, միշտ իմ նայուածքս արցունքոտ .
Եւ կը ժպտի ինձ անհունին խորերէն ,
Ու կը հաւատամ թէ երջանիկ ես դուն հաս :

ՈՍԿԻ Ս. ԶՍՔՐԵԱՆ

Պիեք Բուլ

